

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
เรื่อง การบังคับใช้กฎหมายในกรณีที่ผู้ประกอบการอยู่ภายใต้บังคับ
พระราชบัญญัติควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. ๒๕๔๒
และพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕

กรมธุรกิจพลังงานได้มีหนังสือ ที่ พน ๐๔๐๖/๕๖๒๒ ลงวันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๕๙ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ความว่า ด้วยกรมธุรกิจพลังงานมีอำนาจหน้าที่ในการกำกับดูแล การประกอบกิจการควบคุมตามพระราชบัญญัติควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. ๒๕๔๒ และ พระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. ๒๕๔๒ บัญญัติให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงานมีอำนาจออกกฎกระทรวง เพื่อประโยชน์ แก่การป้องกันหรือระงับเหตุเดือดร้อนรำคาญหรือความเสียหาย หรืออันตรายที่จะมีผลกระทบต่อ บุคคล สัตว์ พืช ทรัพย์สินหรือสิ่งแวดล้อม หรือการกำหนดแนวทางหรือลักษณะการดำเนินการเกี่ยวกับ การควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิงให้สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจและสังคม และมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ บัญญัติให้รัฐมนตรีผู้รับผิดชอบโดยความเห็นของ คณะกรรมการมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดปริมาณ ภาชนะบรรจุ วิธีตรวจและ ทดสอบภาชนะ การขนส่ง การเก็บรักษา การให้แจ้งข้อเท็จจริง หรือการอื่นใดเกี่ยวกับวัตถุอันตราย เพื่อควบคุม ป้องกัน บรรเทา หรือระงับอันตรายที่จะเกิดแก่บุคคล สัตว์ พืช ทรัพย์สิน หรือสิ่งแวดล้อม โดยคำนึงถึงสนธิสัญญาและข้อผูกพันระหว่างประเทศประกอบด้วย

ปัจจุบันได้มีการประกาศใช้กฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข เกี่ยวกับการแจ้ง การอนุญาต และอัตราค่าธรรมเนียมเกี่ยวกับการประกอบกิจการน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. ๒๕๕๖ ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. ๒๕๔๒ โดยกฎกระทรวง ฉบับนี้ได้มีการกำหนดประเภทและลักษณะของการประกอบกิจการควบคุมไว้อย่างชัดเจน แต่เนื่องจากกิจการควบคุมบางประเภทยังมิได้มีการประกาศใช้กฎกระทรวงเกี่ยวกับการกำหนด มาตรฐานความปลอดภัยในการประกอบกิจการที่ออกตามความในมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติ ควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. ๒๕๔๒ ดังนั้น ในระหว่างที่ยังไม่มีกฎกระทรวงเกี่ยวกับการกำหนด มาตรฐานความปลอดภัย กรมธุรกิจพลังงานจึงได้กำกับดูแลการประกอบกิจการควบคุมดังกล่าว โดยใช้ประกาศกระทรวงพลังงานที่ออกตามความในมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ จำนวน ๔ ฉบับ ได้แก่

(๑) ประกาศกระทรวงพลังงาน เรื่อง หลักเกณฑ์และมาตรฐานความปลอดภัยของ สถานีบริการก๊าซธรรมชาติ ที่กรมธุรกิจพลังงานมีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบ พ.ศ. ๒๕๔๖ ลงวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๔๖

(๒) ประกาศกระทรวงพลังงาน เรื่อง หลักเกณฑ์ และวิธีการในการเก็บรักษา การขนส่ง การกำหนดบุคลากรที่รับผิดชอบ และการยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติ วัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ สำหรับการค้าปลีกวัตถุอันตรายก๊าซปิโตรเลียมเหลวที่กรมธุรกิจพลังงาน รับผิดชอบ พ.ศ. ๒๕๔๙ ลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๔๙

(๓) ประกาศกระทรวงพลังงาน เรื่อง หลักเกณฑ์และมาตรฐานความปลอดภัยของ สถานที่ใช้ก๊าซธรรมชาติ ที่กรมธุรกิจพลังงานรับผิดชอบ พ.ศ. ๒๕๕๐ ลงวันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๕๐

(๔) ประกาศกระทรวงพลังงาน เรื่อง หลักเกณฑ์ และวิธีการในการเก็บรักษา การกำหนดบุคลากรที่รับผิดชอบ และการยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ สำหรับสถานที่ใช้ก๊าซปิโตรเลียมเหลว ที่กรมธุรกิจพลังงานรับผิดชอบ พ.ศ. ๒๕๕๔ ลงวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๕๔

ทั้งนี้ ข้อ ๗๗ แห่งกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการแจ้ง การอนุญาต และอัตราค่าธรรมเนียมเกี่ยวกับการประกอบกิจการน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. ๒๕๕๖ กำหนดให้นำ ประกาศกระทรวงพลังงานดังกล่าวทั้ง ๔ ฉบับ มาใช้บังคับเพียงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับกฎกระทรวงนี้

ในการนี้ กรมธุรกิจพลังงานจึงขอหารือข้อกฎหมายกรณีผู้ประกอบการอยู่ภายใต้ บังคับพระราชบัญญัติควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. ๒๕๔๒ และพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ ดังต่อไปนี้

๑. ข้อ ๗๓ แห่งกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการแจ้ง การอนุญาต และอัตราค่าธรรมเนียมเกี่ยวกับการประกอบกิจการน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. ๒๕๕๖ กำหนด ว่าในระหว่างที่ยังไม่ได้มีการยกเลิกการกำหนดให้ก๊าซปิโตรเลียมเหลวหรือก๊าซธรรมชาติเป็น วัตถุอันตราย ให้ถือว่าการแจ้งหรือการขอรับใบอนุญาตการประกอบกิจการตามกฎกระทรวงนี้ เป็นการดำเนินการเกี่ยวกับก๊าซปิโตรเลียมเหลวหรือก๊าซธรรมชาติตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุอันตราย ดังนั้น ในกรณีที่กิจการควบคุมโดยอยู่ภายใต้บังคับพระราชบัญญัติควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. ๒๕๔๒ และพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ หากผู้ประกอบการได้แจ้งหรือขอรับใบอนุญาต การประกอบกิจการตามกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการแจ้ง การอนุญาต และอัตราค่าธรรมเนียมเกี่ยวกับการประกอบกิจการน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. ๒๕๕๖ แล้ว ก็ไม่จำเป็นต้องแจ้งการครอบครองวัตถุอันตรายหรือขอรับใบอนุญาตมีไว้ในครอบครองซึ่ง วัตถุอันตรายตามพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ ใช่หรือไม่

๒. มาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ กำหนดว่า ในกรณีที่มีกฎหมายว่าด้วยการใดบัญญัติเรื่องใดไว้โดยเฉพาะแล้วให้บังคับตามบทบัญญัติ แห่งกฎหมายว่าด้วยกรณีนั้น ดังนั้น ในกรณีที่กิจการควบคุมอยู่ภายใต้บังคับพระราชบัญญัติควบคุม น้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. ๒๕๔๒ และพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ หากผู้ประกอบการมิได้ แจ้งหรือขอรับใบอนุญาตการประกอบกิจการตามกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข เกี่ยวกับการแจ้ง การอนุญาต และอัตราค่าธรรมเนียมเกี่ยวกับการประกอบกิจการน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. ๒๕๕๖ และมีได้แจ้งการครอบครองวัตถุอันตรายหรือขอรับใบอนุญาตมีไว้ในครอบครองซึ่ง วัตถุอันตรายตามพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ ผู้ประกอบการจะมีความผิดตาม มาตรา ๖๓ หรือมาตรา ๖๔ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. ๒๕๔๒ โดยไม่เป็น ความผิดตามมาตรา ๗๒ แห่งพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ ใช่หรือไม่

๓. ในกรณีที่กิจการควบคุมอยู่ภายใต้บังคับพระราชบัญญัติควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. ๒๕๔๒ และพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ และอยู่ในระหว่างที่ยังมิได้มีการประกาศใช้กฎกระทรวงเกี่ยวกับการกำหนดมาตรฐานความปลอดภัยในการประกอบกิจการที่ออกตามความในมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. ๒๕๔๒ หากผู้ประกอบการไม่ปฏิบัติตามประกาศกระทรวงพลังงาน ๔ ฉบับ ที่ออกตามความในพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ ผู้ประกอบกิจการจะมีความผิดตามมาตรา ๗๒ แห่งพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือไม่ และจะมีความผิดตามมาตรา ๖๓ หรือมาตรา ๖๖ แห่งพระราชบัญญัติควบคุม น้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. ๒๕๔๒ โดยถือว่าประกาศกระทรวงพลังงาน ๔ ฉบับดังกล่าวมีสภาพบังคับ เช่นเดียวกับกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. ๒๕๔๒ ด้วยหรือไม่

๔. ในกรณีที่กิจการควบคุมอยู่ภายใต้บังคับพระราชบัญญัติควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. ๒๕๔๒ และพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ แต่ได้มีการประกาศใช้กฎกระทรวง เกี่ยวกับการกำหนดมาตรฐานความปลอดภัยในการประกอบกิจการที่ออกตามความในมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. ๒๕๔๒ แล้ว หากกฎกระทรวงดังกล่าวกำหนด มาตรฐานความปลอดภัยเช่นเดียวกับประกาศกระทรวงพลังงานที่ออกตามความในพระราชบัญญัติ วัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ และผู้ประกอบการไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงนั้น นอกจากผู้ประกอบการ จะมีความผิดตามมาตรา ๖๓ หรือมาตรา ๖๖ แห่งพระราชบัญญัติควบคุม น้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. ๒๕๔๒ แล้ว จะมีความผิดตามมาตรา ๗๒ แห่งพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ ด้วยหรือไม่

ต่อมา กรมธุรกิจพลังงานได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ พน ๐๔๐๖/๕๖๖ ลงวันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๖๐ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เพื่อถอนข้อหารือในประเด็นที่สองจากการ พิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีกา เนื่องจากกรมธุรกิจพลังงานได้มีการทบทวนและทำความเข้าใจ ข้อกฎหมายในประเด็นข้อหารือตามข้อ ๒ กับกรมโรงงานอุตสาหกรรมแล้ว มีความเข้าใจชัดเจน และตรงกัน จึงขอถอนประเด็นข้อหารือตามข้อ ๒ ดังกล่าว

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๕) ได้พิจารณาข้อหารือของกรมธุรกิจพลังงาน โดยมีผู้แทนกระทรวงพลังงาน (กรมธุรกิจพลังงาน) และผู้แทนกระทรวงอุตสาหกรรม (กรมโรงงาน อุตสาหกรรม) เป็นผู้ชี้แจงรายละเอียดข้อเท็จจริงแล้ว มีความเห็นดังต่อไปนี้

ประเด็นที่หนึ่ง ในระหว่างที่ยังมิได้มีการยกเลิกการกำหนดให้ก๊าซปิโตรเลียมเหลว หรือก๊าซธรรมชาติเป็นวัตถุอันตรายตามพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ กิจการควบคุมใด ที่ต้องแจ้งหรือขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการตามกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และ เงื่อนไขเกี่ยวกับการแจ้ง การอนุญาต และอัตราค่าธรรมเนียมเกี่ยวกับการประกอบกิจการ น้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. ๒๕๕๖ จะต้องแจ้งการครอบครองหรือขอรับใบอนุญาตมิไว้ในครอบครอง ตามพระราชบัญญัติวัตถุอันตรายฯ อีกหรือไม่ นั้น เห็นว่า พระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ บัญญัติขึ้นเนื่องจากในขณะนั้นกฎหมายที่ใช้ควบคุมวัตถุที่ก่อให้เกิดอันตรายมีหลายฉบับและอยู่ใน

อำนาจหน้าที่ของหลายกระทรวง ทบวง กรม ซึ่งกฎหมายเหล่านั้นได้ออกมาต่างยุคต่างสมัยกัน ทำให้มีบทบัญญัติที่แตกต่างกันและยังไม่ครอบคลุมเพียงพอ จึงมีการปรับปรุงกฎหมายเพื่อให้การกำกับดูแลวัตถุดิบตรายเป็นประสิทธิภาพ ครอบคลุมและมีมาตรฐานในการกำกับดูแล ดังที่ปรากฏในหมายเหตุท้ายพระราชบัญญัติดังกล่าว^๑ กรณีจึงเป็นการบัญญัติกฎหมายในลักษณะเป็นกฎหมายกลางเพื่อใช้กับวัตถุดิบตรายนิตต่าง ๆ ให้ครอบคลุมและครบถ้วน โดยก๊าซปิโตรเลียมเหลวและก๊าซธรรมชาติได้ถูกกำหนดให้เป็นวัตถุดิบตรายนิตที่ ๓ ตามบัญชีแนบท้ายประกาศกระทรวงอุตสาหกรรมว่าด้วยบัญชีรายชื่อวัตถุดิบตรายนิต ซึ่งออกตามความในมาตรา ๑๘^๒ วรรคสองแห่งพระราชบัญญัติวัตถุดิบตรายนิตฯ ดังนั้น บุคคลใดประสงค์จะผลิต นำเข้า ส่งออก หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งก๊าซดังกล่าวจะต้องได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ก่อนตามความในมาตรา ๒๓^๓ แห่งพระราชบัญญัติวัตถุดิบตรายนิตฯ และการขออนุญาตก็จะต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๓๗) ออกตามความในพระราชบัญญัติวัตถุดิบตรายนิต พ.ศ. ๒๕๓๕

^๑หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ปรากฏว่าในปัจจุบันมีการนำวัตถุดิบตรายนิตมาใช้ในกิจการประเภทต่าง ๆ เป็นจำนวนมาก และวัตถุดิบตรายนิตบางชนิดอาจก่อให้เกิดอันตรายอย่างร้ายแรงแก่บุคคล สัตว์ พืช ทรัพย์สิน และสิ่งแวดล้อมได้ แม้ว่าจะมีกฎหมายที่ใช้ควบคุมวัตถุที่ก่อให้เกิดอันตรายอยู่บ้างแล้วก็ตาม แต่ก็มีอยู่หลายฉบับและอยู่ในอำนาจหน้าที่ของหลายกระทรวง ทบวง กรม ซึ่งกฎหมายเหล่านั้นได้ออกมาต่างยุคต่างสมัยกัน ทำให้มีบทบัญญัติที่แตกต่างกันและยังไม่ครอบคลุมเพียงพอสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยวัตถุดิบตรายนิตโดยขยายขอบเขตให้ครอบคลุมวัตถุดิบตรายนิตต่าง ๆ ทุกชนิด และกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการควบคุมวัตถุดิบตรายนิตให้เหมาะสมยิ่งขึ้น พร้อมกับจัดระบบบริหารให้มีการประสานงานกันระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมดูแลวัตถุดิบตรายนิตดังกล่าวด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

^๒มาตรา ๑๘ วัตถุดิบตรายนิตแบ่งออกตามความจำเป็นแก่การควบคุม ดังนี้

(๑) วัตถุดิบตรายนิตชนิดที่ ๑ ได้แก่วัตถุดิบตรายนิตที่การผลิต การนำเข้า การส่งออก หรือการมีไว้ในครอบครองต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนด

(๒) วัตถุดิบตรายนิตชนิดที่ ๒ ได้แก่วัตถุดิบตรายนิตที่การผลิต การนำเข้า การส่งออก หรือการมีไว้ในครอบครองต้องแจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบก่อนและต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดด้วย

(๓) วัตถุดิบตรายนิตชนิดที่ ๓ ได้แก่วัตถุดิบตรายนิตที่การผลิต การนำเข้า การส่งออก หรือการมีไว้ในครอบครองต้องได้รับใบอนุญาต

(๔) วัตถุดิบตรายนิตชนิดที่ ๔ ได้แก่วัตถุดิบตรายนิตที่ห้ามมิให้มีการผลิต การนำเข้า การส่งออก หรือการมีไว้ในครอบครอง

เพื่อประโยชน์แก่การป้องกันและระงับอันตรายที่อาจมีแก่บุคคล สัตว์ พืช ทรัพย์สิน หรือสิ่งแวดล้อม ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมโดยความเห็นของคณะกรรมการมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษาระบุชื่อหรือคุณสมบัติของวัตถุดิบตรายนิต ชนิดของวัตถุดิบตรายนิต กำหนดเวลาการใช้บังคับและหน่วยงานผู้รับผิดชอบในการควบคุมวัตถุดิบตรายนิตดังกล่าว

^๓มาตรา ๒๓ ภายใต้บังคับบทบัญญัติมาตรา ๓๖ ห้ามมิให้ผู้ใดผลิต นำเข้า ส่งออก หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งวัตถุดิบตรายนิตชนิดที่ ๓ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่

การขออนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง โดยในกฎกระทรวงดังกล่าวให้กำหนดกรณีที่จะอนุญาตได้และกรณีที่จะอนุญาตไม่ได้ไว้ให้ชัดเจนเท่าที่จะกระทำได้ เว้นแต่กรณีจำเป็นที่ไม่อาจคาดหมายได้ล่วงหน้าและให้กำหนดระยะเวลาสำหรับการพิจารณาอนุญาตให้ชัดเจนด้วย

ผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้ส่งออก หรือผู้มีไว้ในครอบครองซึ่งวัตถุดิบตรายนิตชนิดที่ ๓ ต้องปฏิบัติตามประกาศของรัฐมนตรียุติข้อที่ออกตามมาตรา ๒๐ (๑) (๑/๑) (๒) และ (๓) นั้นด้วย

ต่อมา ได้มีการกำหนดให้ก๊าซธรรมชาติและก๊าซปิโตรเลียมเหลวเป็นน้ำมันเชื้อเพลิง ตามที่บัญญัติในบทนิยามคำว่า “น้ำมันเชื้อเพลิง” ในมาตรา ๔^๕ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐ ซึ่งมีผลให้พระราชบัญญัติควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิงฯ ได้ขยายขอบเขตการควบคุม น้ำมันเชื้อเพลิงไปถึงก๊าซปิโตรเลียมเหลวและก๊าซธรรมชาติด้วย ดังนั้น ก๊าซธรรมชาติและ ก๊าซปิโตรเลียมเหลวจึงเป็นวัตถุอันตรายตามพระราชบัญญัติวัตถุอันตรายฯ และเป็น “น้ำมันเชื้อเพลิง” ตามพระราชบัญญัติควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิงฯ ซึ่งตามพระราชบัญญัติควบคุม น้ำมันเชื้อเพลิงฯ กำหนดให้การประกอบกิจการบางประเภทเกี่ยวกับก๊าซธรรมชาติและ ก๊าซปิโตรเลียมเหลวเป็นกิจการควบคุมที่ต้องแจ้งหรือขออนุญาตต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ โดยการ แบ่งประเภทและลักษณะของกิจการควบคุม รวมทั้งหลักเกณฑ์ในการแจ้งหรือขอรับใบอนุญาต ประกอบกิจการก็จะเป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข เกี่ยวกับการแจ้ง การอนุญาต และอัตราค่าธรรมเนียมเกี่ยวกับการประกอบกิจการน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. ๒๕๕๖ ที่ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิงฯ

โดยที่มาตรา ๑๕^๕ แห่งพระราชบัญญัติวัตถุอันตรายฯ กำหนดว่า ในกรณีที่ มีกฎหมายว่าด้วยการใดบัญญัติเรื่องใดไว้โดยเฉพาะแล้ว ให้บังคับตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย ว่าด้วยการนั้น เมื่อพระราชบัญญัติควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิงฯ ซึ่งเป็นกฎหมายเฉพาะที่ควบคุมเกี่ยวกับ น้ำมันเชื้อเพลิงได้ขยายขอบเขตการควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิงไปถึงก๊าซปิโตรเลียมเหลวและก๊าซ ธรรมชาติด้วย และในกรณีของการแจ้งหรือขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการ ได้มีกฎกระทรวงกำหนด หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการแจ้ง การอนุญาต และอัตราค่าธรรมเนียมเกี่ยวกับการ ประกอบกิจการน้ำมันเชื้อเพลิงฯ กำหนดหลักเกณฑ์ในการดำเนินการไว้แล้ว จึงเป็นกรณีที่ถือว่า มีกฎหมายควบคุมดูแลก๊าซปิโตรเลียมเหลวและก๊าซธรรมชาติในเรื่องการแจ้งหรือขอรับใบอนุญาตประกอบ กิจการไว้โดยเฉพาะแล้ว ดังนั้น หากกรณีเป็นการประกอบกิจการก๊าซปิโตรเลียมเหลวและก๊าซธรรมชาติ อันเป็นกิจการควบคุมที่ต้องแจ้งหรือขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการตามที่กำหนดในกฎกระทรวง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการแจ้ง การอนุญาต และอัตราค่าธรรมเนียมเกี่ยวกับการ ประกอบกิจการน้ำมันเชื้อเพลิงฯ และผู้ประกอบกิจการได้ดำเนินการแจ้งหรือขอรับใบอนุญาตตาม

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“น้ำมันเชื้อเพลิง” หมายความว่า

(๑) ก๊าซธรรมชาติ ก๊าซปิโตรเลียมเหลว น้ำมันดิบ น้ำมันเบนซิน น้ำมันเชื้อเพลิงสำหรับ เครื่องบิน น้ำมันก๊าด น้ำมันดีเซล น้ำมันเตา และน้ำมันหล่อลื่น

(๒) สิ่งอื่นที่ใช้หรืออาจใช้เป็นวัตถุอันตรายในการกลั่นหรือผลิตเพื่อให้ได้มาซึ่งผลิตภัณฑ์ที่ใช้หรืออาจใช้ เป็นเชื้อเพลิงหรือเป็นสิ่งหล่อลื่น หรือสิ่งอื่นที่ใช้หรืออาจใช้เป็นเชื้อเพลิงหรือเป็นสิ่งหล่อลื่น ทั้งนี้ ตามที่รัฐมนตรี ประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา

ฯลฯ

ฯลฯ

มาตรา ๑๕ ในกรณีที่กฎหมายว่าด้วยการใดบัญญัติเรื่องใดไว้โดยเฉพาะแล้วให้บังคับตาม บทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยการนั้น แต่ถ้ามีเหตุอันควรคณะกรรมการโดยความเห็นชอบของรัฐมนตรีผู้รักษาการ ตามกฎหมายว่าด้วยการนั้นอาจมีมติให้นำบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ไปใช้บังคับเป็นการเพิ่มเติมหรือแทนที่ กฎหมายว่าด้วยการนั้นได้ ทั้งนี้ โดยจะกำหนดระยะเวลาหรือเงื่อนไขอย่างไรได้ในวันมตินั้นก็ได้

มติตามวรรคหนึ่ง เมื่อรัฐมนตรีผู้รักษาการตามกฎหมายว่าด้วยการนั้นประกาศใน ราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

กฎกระทรวงดังกล่าวแล้ว ก็ไม่จำเป็นต้องแจ้งการครอบครองหรือขออนุญาตมิไว้ในครอบครอง ซึ่งวัตถุอันตรายตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุอันตรายฯ อีก

ประเด็นที่สอง กรมธุรกิจพลังงานได้มีหนังสือขอลอนข้อหาหรือในประเด็นที่สองนี้ จากการพิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีกาแล้ว จึงไม่มีประเด็นที่จะต้องพิจารณาอีก

ประเด็นที่สาม ในระหว่างที่ยังมิได้มีการใช้บังคับกฎกระทรวงเกี่ยวกับการกำหนดมาตรฐานความปลอดภัยในการประกอบกิจการที่ออกตามความในมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. ๒๕๔๒ หากผู้ประกอบการไม่ปฏิบัติตามประกาศกระทรวงพลังงาน ๔ ฉบับ ที่ออกตามความในพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ ผู้ประกอบกิจการจะมีความผิดตามมาตรา ๗๒ แห่งพระราชบัญญัติวัตถุอันตรายฯ หรือไม่ และจะมีความผิดตามมาตรา ๖๓ หรือมาตรา ๖๖ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิงฯ ด้วยหรือไม่ โดยถือว่าประกาศกระทรวงพลังงานดังกล่าว มีสภาพบังคับเช่นเดียวกับกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิงฯ ได้หรือไม่ นั้น เห็นว่า เมื่อก๊าซปิโตรเลียมเหลวและก๊าซธรรมชาติเป็นน้ำมันเชื้อเพลิงตามพระราชบัญญัติควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิงฯ อันเป็นกฎหมายเฉพาะที่ควบคุมเกี่ยวกับน้ำมันเชื้อเพลิง และมาตรา ๑๕^๖ แห่งพระราชบัญญัติวัตถุอันตรายฯ กำหนดว่า ในกรณีที่มีกฎหมายว่าด้วยการใด บัญญัติเรื่องใดไว้โดยเฉพาะแล้วให้บังคับตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยการนั้น ฉะนั้น หากการประกอบกิจการก๊าซปิโตรเลียมเหลวและก๊าซธรรมชาติในเรื่องใดมีการกำหนดหลักเกณฑ์ตามพระราชบัญญัติควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิงแล้ว ก็จะต้องถือว่ามีความหมายที่ควบคุมดูแลในเรื่องนั้นไว้โดยเฉพาะแล้ว ไม่ต้องนำหลักเกณฑ์ตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุอันตรายมาใช้บังคับอีก ตามที่ได้วินิจฉัยแล้วในประเด็นที่หนึ่ง

อย่างไรก็ดี ในการประกอบกิจการควบคุมนี้ นอกจากผู้ประกอบการจะต้องแจ้งหรือขอรับใบอนุญาตตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการแจ้ง การอนุญาต และอัตราค่าธรรมเนียมเกี่ยวกับการประกอบกิจการน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. ๒๕๕๖ ที่ออกตามพระราชบัญญัติควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิงฯ แล้ว ผู้ประกอบกิจการ ยังจะต้องปฏิบัติตามมาตรา ๑๘^๗ มาตรา ๑๙^๘ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๒๒^๙ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิงฯ ที่กำหนดให้ผู้ประกอบกิจการควบคุมจะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด

^๖โปรดดูเชิงอรรถที่ ๕, ข้างต้น

^๗มาตรา ๑๘ ผู้ประกอบกิจการควบคุมประเภทที่ ๑ ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๗

^๘มาตรา ๑๙ ผู้ประกอบกิจการควบคุมประเภทที่ ๒ ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๗ และเมื่อจะเริ่มประกอบกิจการให้แจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ทราบก่อน

แบบและรายละเอียดที่ต้องแจ้ง วิธีการแจ้ง และแบบใบรับแจ้ง ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

^๙มาตรา ๒๒ ผู้ประกอบกิจการควบคุมประเภทที่ ๓ ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๗

ในการอนุญาตให้ประกอบกิจการควบคุมประเภทที่ ๓ ผู้อนุญาตจะกำหนดเงื่อนไขใด ๆ ตามควรแก่กรณีก็ได้ และจะกำหนดจำนวนปริมาณสูงสุดของน้ำมันเชื้อเพลิงที่ผู้ได้รับใบอนุญาตอาจมีไว้ในครอบครองด้วยก็ได้

ในกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๗^{๑๐} แห่งพระราชบัญญัติควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิงฯ ด้วย แต่เนื่องจากปัจจุบันยังไม่มีกรออกกฎกระทรวงตามมาตรา ๗ เพื่อกำหนดมาตรฐานความปลอดภัยในการประกอบกิจการสถานที่เก็บรักษาก๊าซปิโตรเลียมเหลว สถานีบริการก๊าซธรรมชาติ และสถานที่ใช้ก๊าซธรรมชาติ แต่อย่างใด จึงถือได้ว่า กฎหมายว่าด้วยการควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิงยังไม่ได้มีการบัญญัติหลักเกณฑ์และรายละเอียดเกี่ยวกับการประกอบกิจการประเภทดังกล่าวไว้โดยเฉพาะ กรณีจึงต้องบังคับตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยวัตถุอันตรายอันเป็นกฎหมายทั่วไปที่ใช้บังคับกับก๊าซปิโตรเลียมเหลวและก๊าซธรรมชาติซึ่งเป็นวัตถุอันตรายตามพระราชบัญญัติวัตถุอันตรายฯ ซึ่งมาตรา ๒๓ วรรคสาม^{๑๑} แห่งพระราชบัญญัติวัตถุอันตรายฯ กำหนดให้ผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้ส่งออก หรือผู้มีไว้ในครอบครองซึ่งวัตถุอันตรายชนิดที่ ๓ ต้องปฏิบัติตามประกาศของรัฐมนตรีผู้รับผิดชอบที่ออกตามมาตรา ๒๐^{๑๒} ดังนั้น ในระหว่างที่ยังไม่มีกฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานความปลอดภัย

^{๑๐}มาตรา ๗ เพื่อประโยชน์แก่การป้องกันหรือระงับเหตุเดือดร้อนรำคาญหรือความเสียหายหรืออันตรายที่จะมีผลกระทบต่อบุคคล สัตว์ พืช ทรัพย์ หรือสิ่งแวดล้อม หรือการกำหนดแนวทางหรือลักษณะการดำเนินการเกี่ยวกับการควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิงให้สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจและสังคม ให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎกระทรวงดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดการเก็บรักษา การขนส่ง การใช้ การจำหน่าย การแบ่งบรรจุน้ำมันเชื้อเพลิง และการควบคุมอื่นใดเกี่ยวกับน้ำมันเชื้อเพลิง

(๒) กำหนดที่ตั้ง แผนผัง รูปแบบ และลักษณะของสถานที่เก็บรักษาน้ำมันเชื้อเพลิง สถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง และคลังน้ำมันเชื้อเพลิง และการบำรุงรักษาสถานที่ดังกล่าว

(๓) กำหนดลักษณะของถังหรือภาชนะที่ใช้ในการบรรจุหรือขนส่ง และการบำรุงรักษาถังหรือภาชนะดังกล่าว

(๔) กำหนดคุณสมบัติและการฝึกอบรมผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง

(๕) กำหนดวิธีการปฏิบัติงานและการจัดให้มีและบำรุงรักษาอุปกรณ์หรือเครื่องมืออื่นใดเพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตาม (๑) (๒) (๓) หรือ (๔)

(๖) กำหนดการรับฟังความเห็นของประชาชนตามความเหมาะสมแก่กิจการในการดำเนินการกิจการหรืออนุญาตให้ดำเนินการกิจการตามพระราชบัญญัตินี้ที่มีผลกระทบต่อประชาชน

(๗) กำหนดการอื่นใดอันจำเป็นเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

ฯลฯ

ฯลฯ

^{๑๑}โปรดดูเชิงอรรถที่ ๓, ข้างต้น

^{๑๒}มาตรา ๒๐ ให้รัฐมนตรีผู้รับผิดชอบโดยความเห็นของคณะกรรมการมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา

(๑) กำหนดปริมาณ องค์ประกอบ คุณสมบัติและสิ่งเจือปน ภาชนะบรรจุ วิธีตรวจ และทดสอบภาชนะ ฉลาก การผลิต การนำเข้า การส่งออก การขาย การขนส่ง การเก็บรักษา การกำจัด การทำลาย การปฏิบัติกับภาชนะของวัตถุอันตราย การให้แจ้งข้อเท็จจริง การให้ส่งตัวอย่าง หรือการอื่นใดเกี่ยวกับวัตถุอันตราย เพื่อควบคุม ป้องกัน บรรเทา หรือระงับอันตรายที่จะเกิดแก่บุคคล สัตว์ พืช ทรัพย์ หรือสิ่งแวดล้อม โดยคำนึงถึงสนธิสัญญาและข้อผูกพันระหว่างประเทศประกอบด้วย

(๑/๑) กำหนดให้มีการดำเนินการถ่ายทอดความรู้เกี่ยวกับวัตถุอันตรายและให้มีการประกันความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นต่อสิ่งแวดล้อม สุขภาพอนามัย ชีวิต หรือทรัพย์สินซึ่งเกิดจากการประกอบกิจการ

(๒) กำหนดให้มีผู้เชี่ยวชาญหรือบุคลากรเฉพาะรับผิดชอบในการดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดตาม (๑) และ (๑/๑)

(๓) กำหนดเกณฑ์ค่าคลาดเคลื่อนจากปริมาณที่กำหนดไว้ของสาระสำคัญในวัตถุอันตราย

(๔) กำหนดขั้นตอนการขึ้นทะเบียนวัตถุอันตรายดังกล่าว

(๕) ระบุชื่อหรือคุณสมบัติของวัตถุอันตรายและกรณีที่ได้รับการยกเว้นตามมาตรา ๓๖

ในการประกอบกิจการเกี่ยวกับก๊าซปิโตรเลียมเหลวและก๊าซธรรมชาติประเภทดังกล่าวที่ออกตามพระราชบัญญัติควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิงฯ ผู้ประกอบกิจการจึงยังคงต้องปฏิบัติตามประกาศกระทรวงพลังงาน ๔ ฉบับ ที่ออกตามพระราชบัญญัติวัตถุอันตรายฯ อันเป็นกฎหมายทั่วไป และหากผู้ประกอบกิจการไม่ปฏิบัติตามประกาศดังกล่าว ย่อมเป็นการกระทำการอันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๒๓ วรรคสาม ซึ่งเป็นความผิดตามมาตรา ๗๒^{๑๓} แห่งพระราชบัญญัติวัตถุอันตรายฯ

สำหรับประเด็นว่า หากผู้ประกอบกิจการไม่ปฏิบัติตามประกาศกระทรวงพลังงาน ๔ ฉบับดังกล่าว จะเป็นความผิดตามมาตรา ๖๓ และมาตรา ๖๖ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิงฯ โดยถือว่าประกาศกระทรวงพลังงานดังกล่าวมีสภาพบังคับเช่นเดียวกับกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิงฯ ได้หรือไม่ นั้น เห็นว่า กฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการแจ้ง การอนุญาต และอัตราค่าธรรมเนียมเกี่ยวกับการประกอบกิจการน้ำมันเชื้อเพลิงฯ มิได้กำหนดหลักเกณฑ์และรายละเอียดเกี่ยวกับมาตรฐานความปลอดภัยในการประกอบกิจการสถานที่เก็บรักษาก๊าซปิโตรเลียมเหลว สถานีบริการก๊าซธรรมชาติ และสถานที่ใช้ก๊าซธรรมชาติไว้โดยเฉพาะแต่อย่างใด ซึ่งองค์ประกอบความผิดตามมาตรา ๖๓^{๑๔} และมาตรา ๖๖^{๑๕} แห่งพระราชบัญญัติควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิงฯ คือ การไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๗^{๑๖} แห่งพระราชบัญญัติควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิงฯ ที่มีโทษทั้งจำคุกและโทษปรับอันเป็นโทษอาญา ซึ่งการใช้และการตีความกฎหมายอาญาต้องเป็นไปโดยเคร่งครัด ไม่สามารถตีความขยายบทบัญญัติที่มีโทษทางอาญาให้บุคคลต้องรับโทษได้ แม้ข้อ ๗๗^{๑๗} ของกฎกระทรวงดังกล่าว จะกำหนดให้นำประกาศกระทรวงพลังงานที่ออกตามพระราชบัญญัติวัตถุอันตรายฯ มาใช้บังคับเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับกฎกระทรวงนี้ก็ตาม แต่ความในข้อ ๗๗ ก็เป็นเพียงการยืนยันว่าประกาศกระทรวงพลังงานทั้ง ๔ ฉบับยังคงมีผลใช้บังคับในระหว่างที่ยังไม่มีการออกกฎกระทรวงเพื่อกำหนดมาตรฐานความปลอดภัยในการประกอบกิจการก๊าซปิโตรเลียมเหลวและก๊าซธรรมชาติประเภทดังกล่าวข้างต้นเท่านั้น กรณีจึงไม่อาจถือได้ว่าประกาศกระทรวงพลังงานทั้ง ๔ ฉบับมีสภาพบังคับเช่นเดียวกับกฎกระทรวงที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิงฯ เมื่อประกาศกระทรวงพลังงานทั้ง ๔ ฉบับมิได้ออกโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิงฯ แล้ว ผู้ประกอบกิจการที่ไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในประกาศจึงไม่มีความผิดตามมาตรา ๖๓ หรือมาตรา ๖๖ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิงฯ ด้วย

^{๑๓}มาตรา ๗๒ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๒ วรรคหนึ่ง หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๒ วรรคสอง หรือตามมาตรา ๒๓ วรรคสาม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

^{๑๔}มาตรา ๖๓ ผู้ใดประกอบกิจการควบคุมประเภทที่ ๒ โดยไม่แจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบก่อน หรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๗ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

^{๑๕}มาตรา ๖๖ ผู้ใดประกอบกิจการควบคุมประเภทที่ ๓ โดยไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๗ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

^{๑๖}โปรดดูเชิงอรรถที่ ๑๐, ข้างต้น

^{๑๗}ข้อ ๗๗ ให้นำประกาศกระทรวงพลังงาน เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการในการเก็บรักษา การขนส่ง การกำหนดบุคลากรที่รับผิดชอบและการยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ สำหรับการค้าปลีวัตถุอันตรายก๊าซปิโตรเลียมเหลวที่กรมธุรกิจพลังงานรับผิดชอบ พ.ศ. ๒๕๔๙ ลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๙ มาใช้บังคับกับการประกอบกิจการสถานที่เก็บรักษาก๊าซปิโตรเลียมเหลวประเภทร้านจำหน่ายหรือประเภทโรงเก็บ เพียงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับกฎกระทรวงนี้

ประเด็นที่สี่ ในกรณีที่มีการใช้บังคับกฎกระทรวงเกี่ยวกับการกำหนดมาตรฐานความปลอดภัยในการประกอบกิจการที่ออกตามความในมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิงฯ แล้ว หากกฎกระทรวงดังกล่าวกำหนดมาตรฐานความปลอดภัยเช่นเดียวกับประกาศกระทรวงพลังงานที่ออกตามความในพระราชบัญญัติวัตถุอันตรายฯ และผู้ประกอบการไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงนั้น นอกจากผู้ประกอบการจะมีความผิดตามมาตรา ๖๓ หรือมาตรา ๖๖ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิงฯ แล้ว จะมีความผิดตามมาตรา ๗๒ แห่งพระราชบัญญัติวัตถุอันตรายฯ ด้วยหรือไม่ นั้น เห็นว่า ตามที่ได้วินิจฉัยในประเด็นที่หนึ่งแล้วว่า โดยที่มาตรา ๑๕^{๑๙} แห่งพระราชบัญญัติวัตถุอันตรายฯ กำหนดให้ในกรณีที่มีกฎหมายว่าด้วยการใดบัญญัติเรื่องใดไว้โดยเฉพาะแล้วให้บังคับตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยการนั้น ดังนั้น ในกรณีที่มีการใช้บังคับกฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานความปลอดภัยในการประกอบกิจการสถานที่เก็บรักษาก๊าซปิโตรเลียมเหลว สถานีบริการก๊าซธรรมชาติ และสถานที่ใช้ก๊าซธรรมชาติ ที่ออกตามความในมาตรา ๗^{๒๐} แห่งพระราชบัญญัติควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิงฯ แล้ว ย่อมถือได้ว่ามีกฎหมายที่ควบคุมดูแลในเรื่องมาตรฐานความปลอดภัยในการประกอบกิจการดังกล่าวไว้โดยเฉพาะแล้ว จึงไม่ต้องนำหลักเกณฑ์ตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุอันตรายมาใช้บังคับอีก และหากผู้ประกอบการไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงดังกล่าว ก็จะมีผลผิดตามมาตรา ๖๓^{๒๑} หรือมาตรา ๖๖^{๒๒} แห่งพระราชบัญญัติควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิงฯ เท่านั้น

(นายตีสัท โหตระกิตย์)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มีนาคม ๒๕๖๐

(ต่อจากเชิงอรรถที่ ๑๗)

ให้นำประกาศกระทรวงพลังงาน เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการในการเก็บรักษา การกำหนดบุคลากรที่รับผิดชอบและการยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ สำหรับสถานที่ใช้ก๊าซปิโตรเลียมเหลวที่กรมธุรกิจพลังงานรับผิดชอบ พ.ศ. ๒๕๕๔ ลงวันที่ ๔ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๔ มาใช้บังคับกับการประกอบกิจการสถานที่เก็บรักษาปิโตรเลียมเหลวประเภทสถานที่ใช้เพียงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับกฎกระทรวงนี้

ให้นำประกาศกระทรวงพลังงาน เรื่อง หลักเกณฑ์และมาตรฐานความปลอดภัยของสถานบริการก๊าซธรรมชาติ ที่กรมธุรกิจพลังงานมีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบ พ.ศ. ๒๕๕๖ ลงวันที่ ๗ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๖ และประกาศกระทรวงพลังงาน เรื่อง หลักเกณฑ์และมาตรฐานความปลอดภัยของสถานที่ใช้ก๊าซธรรมชาติ ที่กรมธุรกิจพลังงานรับผิดชอบ พ.ศ. ๒๕๕๐ ลงวันที่ ๑๖ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๐ มาใช้บังคับกับการประกอบกิจการสถานบริการก๊าซธรรมชาติและสถานที่ใช้ก๊าซธรรมชาติ เพียงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับกฎกระทรวงนี้

^{๑๙}โปรดดูเชิงอรรถที่ ๕, ข้างต้น

^{๒๐}โปรดดูเชิงอรรถที่ ๑๐, ข้างต้น

^{๒๑}โปรดดูเชิงอรรถที่ ๑๔, ข้างต้น

^{๒๒}โปรดดูเชิงอรรถที่ ๑๕, ข้างต้น